

[Aksel Larsen.]

sikker paa, at saadanne Folk blev hørt og fik Lejlighed til at belyse det paagældende Spørgsmaal, skulde man kun have en Bemyndigelseslov for den nu opstaaede Situation. Jeg kan aldeles ikke indse, at vi har faaet saadanne Tilstande her i Landet, at man ikke kan komme til at fremføre sine Synspunkter over for Regering og Rigsdag, uden at der netop foreligger et Lovforslag til Behandling — saa det er altsaa aldeles ingen Begrundelse.

Det forholder sig, som jeg har sagt. Der gives overhovedet ingen Begrundelse, hvis der da ikke skjuler sig et Forbehold som f. Eks. dette: I den foreliggende Situation, hvor det drejer sig om Italien og en fjernliggende Konflikt o. s. v., er vi villige til at opfylde vore Pligter som Medlem af Folkenes Forbund; men der kan meget vel tænkes Situationer, hvor vi ikke er villige til det. Hvis Forbeholdet ikke skal forstaaes i den Retning — ja, saa begriber i hvert Fald jeg ikke Forbeholdet; og der er ikke fra Mindretallets Side gjort Forsøg paa at motivere det, saa det kunde blive mere forstaaeligt. Af den Grund vil mit Parti, som agter at stemme for Lovforslaget ved den endelige Afstemning her i Tinget, stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Men saa til selve Sagen! Herom vil jeg sige følgende: Hele den Maade, hvorpaa den italiensk-abessinske Konflikt har udviklet sig og er blevet behandlet i Folkenes Forbund og andetsteds, belyser jo, hvor fuldkommen utilstrækkeligt og mangelfuldt et Instrument Folkeforbundet er. Lad os tænke os det Tilfælde, at det ikke drejede sig om en krigersk Konflikt mellem to geografisk saa adskilte Lande, og at det Land, Italien førte Krig imod, ikke var saa stort i Udstrækning og saa uvejsomt, som Tilfældet er med Abessinien, ja, da kan man roligt gaa ud fra, at saa eksisterede der vel ingen egentlig Krig paa det nuværende Tidspunkt, saa maatte Stormagten have sejret i den Krig — saa lang Tid har det taget, før man overhovedet har faaet sat den Maskine, der hedder Folkeforbundet, i noget, der blot ligner Bevægelse. Hvor effektiv denne Bevægelse saa bliver, kan man have sine Tvivl om.

Endvidere er det jo en Kendsgerning, at Italien stadig væk er aabenbart, ja, endda agtet Medlem af Folkeforbundet. Det kan man altsaa godt være samtidig med, at man paa denne Maade paa det mest eklatante bryder Folkeforbundets Regler. Det er blot to Momenter ved Sagen, jeg har villet

drage frem til Belysning af, hvor utilstrækkeligt og mangelfuldt Folkeforbundets Arbejde er, har været og vel ogsaa vil være i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde ved Sagens første Behandling, hvor jeg desværre var forhindret i at være til Stede og derfor ikke allerede den Gang kunde tage Ordet, at „vi“, det vil sige Socialdemokratiet — jeg citerer, med Formandens Tilladelse — „anser det for at være det i Øjeblikket eneste eksisterende internationale Organ til Opretholdelse af Freden“ — med „det“ menes der Folkeforbundet. Det er i hvert Fald en aaben Bekendelse af en Socialdemokrat, der tidligere har rost sig af at være Internationalist, af, at der findes i Øjeblikket efter hans Mening, eller efter hans Partis Mening, intet andet internationalt Organ, der kan bidrage til Fredens Opretholdelse. Med andre Ord, det ærede Medlem erklærer, at den socialdemokratiske politiske saavel som faglige Internationale her i Landet som internationale Sammen slutninger fuldkommen har spillet Fallit. Angaaende Fallitten deler jeg til Dels det ærede Medlems Opfattelse, men ikke paa den Maade, at jeg mener, at Folkeforbundet er det eneste eksisterende internationale Organ til Opretholdelse af Freden, og jeg mener endda, at blandt de internationale Organer, der findes, og de Kræfter, der findes, er Folkeforbundet meget svagt og mangelfuldt. Jeg har den Opfattelse, at den største internationale Kraft, der findes til Opretholdelse af Freden og Modvirkning af Krigen og Militarismen, er den internationale Arbejderklasse og den internationale Arbejderbevægelse. Hvorvidt den sættes i Gang, hvorvidt de Kræfter, den raader over, bliver udnyttet og udnyttet paa den rigtige Maade, er naturligvis afgørende for Virkningen, men det drejer sig om at paa-pege, at her eksisterer en Kraft, og her findes eller kunde skabes det Organ, som var i Stand til at forhindre Mussolinis Krig i Abessinien og forhindre i hvert Fald de fleste andre Krige.

Men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som Repræsentant for sit Parti udtaler sig og maa udtale sig, som han gør. Det danske Socialdemokrati har jo nemlig som sin Indsats for at afvæbne den internationale Arbejderklasse i Spørgsmaalet om Kampen imod Krigen ved sin Mindretalsstilling i Anden Internationale tvunget denne til at lægge Hænderne i Skødet. Den kommunistiske Internationale, som eksisterer, og som er et internationalt Organ til Fredens Opretholdelse